

РЕШЕНИЕ

№ 18436

гр. София, 30.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **3392** по описа за **2025** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Председател на Комисия за противодействие на корупцията– [населено място] срещу Решение №563/12.02.2025 година, постановено по н.а.х.дело № 8006/2024 година по описа на СРС- 134 състав отменящо Наказателно постановление № КПК-НП-82/15.05.2024 година на Председател на Комисия за противодействие на корупцията, с което последният за извършено нарушение на чл.52,ал.1,т.1 във връзка чл.49,ал.1,т.2 от Закона за противодействие на корупцията на основание чл.115 ал.1 от ЗПК наложил административно наказание -Глоба в размер на 1600 лева на Р. С. С..

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и необоснованост на съдебното решение. Посочва се, че неправилно първоинстанционният съд е приел, че следва да намери приложение нормата на § 4 от ПЗР на ЗПК, която се явява единственото основание за отмяна на наказателното постановление ,като СРС не е отчел обстоятелството, че с новия закон е разширен обхватът на лицата, заемащи публични длъжности, определени в чл.6,ал.1 от ЗПК, като с § 3,т.38 от ПЗР на ЗПК е отменен §2 от ПЗР на ЗПКОНПИ, а с §3, т.7 от ПЗР на ЗКПК е отменен чл.6 от ЗПКОНПИ и е налице промяна по отношение на лицата, които са задължени лице и в условията и реда за подаване на декларации за лицата, които за първи път попадат в обхвата на Закона и за тях възниква задължение за подаване на встъпителна декларация , като ответникът по касация е новозадължено лице по смисъла на чл.6 от ЗПК, като СРС неправилно е

тълкувал нормата на §4 от ПЗР на ЗПК. Иска се отмяна на решението и потвърждаване на Наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът- Председател на КПК редовно и своевременно призован, се представлява от юриконсулт Ц. редовно упълномощена, която поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена. Заявява претенция за присъждане на юриконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация- Р. С. С. редовно и своевременно призован, не се явява. Вместо него адвокат М. редовно упълномощена, която намира жалбата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на разноски за касационно производство.

Представителят на СГП- прокурор П. изразява становище за основателност на касационната жалба и желае първоинстанционното съдебно решение да бъде отменено, като се потвърди издаденото наказателно постановление .

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения различни от сочените в нея.

Настоящият съдебен състав намира, че СРС е постановил решението при допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила. На първо място, СРС е конституирал Председател на КПК, а не органа, издал Наказателното постановление – За Председател на КПК, доколкото към датата на издаване на Наказателното постановление не е имало избран Председател на КПК, а лицето, което е издало Наказателното постановление е За Председател на КПК.

На второ място, СРС е приложил нормата на §4 от ПЗР на ЗПК без да събере доказателства дали ответникът по касация е подал встъпителна декларация по отменения ЗПКОНПИ. Съгласно § 2, ал. 2 от ДР на ЗПКОНПИ (отм.), членовете на органите на управление на държавни предприятия, подават декларациите по чл. 35, ал. 1 /декларация за несъвместимост и декларация за имущество и интереси/ в едномесечен срок от заемането на длъжността пред органа по избора или назначаването. По делото липсват доказателства ответникът по касация да подал такава декларация към датата на заемането на длъжността, като на 09.09.2020 година Р. С. С. е сключил с Министъра на образованието Договор за управление на ЕАД с държавно участие „ Образование и наука“ и същият поел задължение да упражнява правата и да изпълнява задълженията на член на Съвета на директорите на „ Образование и наука“ ЕАД- [населено място] в съответствие с изискванията на действащото българско законодателство, Устава на „Образование и наука“ЕАД, решенията на едноличния собственик на капитала и в рамките на предоставените му правомощия, като договорът е сключен за срок от 3 години считано от датата на вписването в Търговския регистър на решението на доверителя за избирането му за член на Съвета на директорите. По делото няма доказателства кога ответникът по оспорването е вписан като член на Съвета на директорите и дали е подал такава встъпителна декларация – кога и по какъв начин, за да бъде приложима спрямо него разпоредбата на §4 от ПЗР на ЗПК сочеща, че "задължените лица, подали встъпителни декларации по реда на отменените разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество не подават нови встъпителни декларации след влизането в сила на този закон. Те подават декларации при условията и по реда на този закон в сроковете по чл. 52".Разпоредбата на § 4 от ПЗР на ЗПК касае случаите, в които задължените лица са встъпили в длъжност при действието на отменения ЗПКОНПИ и са подали встъпителна декларация именно по реда на този нормативен акт, като след

обнародване и влизане в сила на ЗПК /ДВ. бр. 84/06.10.2023 г./ продължават да заемат длъжността, т.е. само в случай, че задълженото лице вече изпълнява съответната публична длъжност. ЗПК е обнародван в ДВ. бр. 84/06.10.2023 година, но по делото не се съдържат доказателства кога ответникът по касация е встъпил в длъжност и дали е подал встъпителна декларация по отменения ЗПКОНПИ и кога е станало това. Наред с това следва да се установи ответникът по касация бил ли е задължено лице по отменения ЗПКОНПИ за подаване на встъпителна декларация по отменения ЗПКОНПИ или не и дали попада в обхвата на § 4, ал. 1 от ПЗР на ЗПК сочещ, че лицата, за които с този закон за първи път възниква задължение за деклариране, подават встъпителни декларации при условията и по реда на този закон в едномесечен срок от утвърждаването на образците на декларациите по чл. 35, ал. 1, т. 2 и 4 и едва тогава да се прецени има ли извършено нарушение или не от негова страна на посочените правни норми в Наказателното постановление.

Допуснатите съществени процесуални нарушения на съдопроизводствените правила обуславят отмяна на решението и връщането му за ново разглеждане от друг съдебен състав, при което следва да бъде конституиран надлежният АНО-За Председател на КПК, да се съберат доказателства дали ответникът по касация е бил задължено лице по отменения ЗПКОНПИ, кога е вписан в Търговския регистър като член на Съвета на директорите, дали в сроковете предвидени по отменения ЗПКОНПИ е подал встъпителна декларация- кога и по какъв начин и едва тогава да се постановява съдебно решение.

В този смисъл, касационната жалба е основателна. При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разностите в касационното производство по аргумент от нормата на чл.229, ал.3 АПК.

Измежду касационните основания, визирани в разпоредбата на чл.348 НПК не фигурира сочената от касатора "необоснованост" на съдебното решение. Необосноваността като порок на съдебното решение е посочена измежду касационните основания по чл.209 АПК, но съгласно разпоредбата на чл.63, ал.1 ЗАНН решението на Районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в чл.348 НПК и по реда на АПК.

ВОДЕН от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 и ал.3 АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 563/12.02.2025 година, постановено по н.а.х.дело № 8006/2024 година по описа на СРС- 134 състав

ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪДЕБЕН СЪСТАВ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПО ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

